

Μετάφραση του αγγλικού του κειμένου, όπως αποτυπώθηκε στην **GRANMA**

Μετάφραση - Επιμέλεια: **Παλαιολόγος Ανδρέας - Παναγιώτου Νικολέττα**

Δεν χρειαζόμαστε δώρα από την αυτοκρατορία. Οι προσπάθειές μας θα είναι μέσα στα νόμιμα πλαίσια και ειρηνικές, γιατί η αφοσίωσή μας βρίσκεται στην ειρήνη και την αδελφσύνη ανάμεσα σ' όλα τα ανθρώπινα όντα που ζουν πάνω σε αυτόν τον πλανήτη.

Fidel Castro Ruz

Οι βασιλιάδες της Ισπανίας μας έφεραν τους κατακτητές και τους αφέντες, των οποίων τα χνάρια παρέμειναν πάνω στην γη μας που εκχωρήθηκε σε αυτούς που έψαχναν για χρυσό στην άμμο των ποταμών, μια καταχρηστική και ντροπιαστική μορφή εκμετάλλευσης, ίχνη της οποίας μπορούν να παρατηρηθούν από τον αέρα σε πολλά σημεία σε όλη την χώρα.

Ο τουρισμός σήμερα, σε μεγάλο βαθμό, έχει να κάνει με την θέαση των όμορφων τοπίων μας και την δοκιμή εξαίσιων γεύσεων από την θάλασσα μας, και πάντοτε μοιράζεται από κοινού με το ιδιωτικό κεφάλαιο των μεγάλων ξένων εταιριών που οι απολαβές τους, αν δεν φτάνουν τα δισεκατομμύρια δολάρια, δεν είναι άξιες καμίας απολύτως προσοχής.

Από την στιγμή που αισθάνομαι υποχρεωμένος να αναφέρω αυτό το ζήτημα, πρέπει να προσθέσω - πρώτιστα για την νεολαία- ότι λίγοι άνθρωποι αντιλαμβάνονται την σημασία μιας τέτοιας συνθήκης σ' αυτήν την μοναδική στιγμή της ανθρώπινης ιστορίας. Δεν θα έλεγα ότι μας τελείωσε ο χρόνος, αλλά δεν διστάζω να επαναβεβαιώσω ότι δεν είμαστε επαρκώς ενημερωμένοι, ούτε εσείς, ούτε εμείς, για την γνώση και την συνείδηση που πρέπει να έχουμε για να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα που ορθώνεται μπροστά μας. Το πρώτο που πρέπει να λάβουμε υπόψιν είναι ότι οι ζωές μας δεν είναι τίποτα άλλο πέρα από ένα κλάσμα ενός ιστορικού δευτερολέπτου, που πρέπει επίσης να αφιερωθεί εν μέρει στις ζωτικής σημασίας ανάγκες κάθε ανθρώπινου όντος. Ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά αυτής της συνθήκης είναι η τάση να υπερεκτιμάται ο ρόλος της, σε αντίθεση, από την άλλη πλευρά, με τον τεράστιο αριθμό ανθρώπων που ενσαρκώνουν εξατομικευμένα και υψηλόφρονα όνειρα.

Ωστόσο, κανείς δεν είναι ολοκληρωτικά καλός ή κακός εκ φύσεως. Κανένας από εμάς δεν είναι σχεδιασμένος για τον ρόλο που πρέπει να αναλάβει σε μια επαναστατική κοινωνία, αν και οι Κουβανοί είχαν το προνόμιο του παραδείγματος του Jose Marti. Καμιά φορά ρωτάω τον εαυτό μου αν χρειαζόταν να πεθάνει στο Don Rios, όταν είπε: «Για μένα, ήρθε η ώρα,» και επιτέθηκε στις Ισπανικές δυνάμεις που ήταν οχυρωμένες σε μια σταθερή γραμμή πυρός. Δεν ήθελε να επιστρέψει στις Ηνωμένες Πολιτείες και κανείς δεν μπορούσε να τον αναγκάσει. Κάποιος έσκισε μερικές σελίδες από το ημερολόγιο του. Ποιόν βαραίνει αυτή η προδοτική ευθύνη, που αποτέλεσε αναμφισβήτητα δουλειά κάποιου αδίστακτου συνωμότη; Οι διαφορές μεταξύ των ηγετών ήταν ευρέως γνωστές, αλλά ποτέ δεν είχαν βάση την

απειθαρχία. «Οποιοσδήποτε προσπαθήσει να σφετεριστεί την Κούβα θα αποκομίσει μόνο την σκόνη του εδάφους της βουτηγμένη στο αίμα, αν δεν πεθάνει κατά την διάρκεια του αγώνα,» δήλωσε ο ένδοξος έγχρωμος ηγέτης Antonio Maceo. Ο Maximo Gomez επίσης αναγνωρίζεται ως ο πιο πειθαρχημένος και διακριτικός στρατιωτικός αρχηγός της ιστορίας μας.

Κοιτάζοντας το από διαφορετική οπτική, πώς να μην θαυμάζουμε την αγανάκτηση του Bonifacio Byrne όταν επιβιβασμένος σε ένα απόμακρο καράβι με κατεύθυνση προς την Κούβα, παρατήρησε μια ακόμη σημαία δίπλα σε αυτήν με το μονό αστέρι και αναφώνησε, *«Η σημαία μου είναι αυτή που δεν υπήρξε ποτέ μισθωτή...»* προσθέτοντας άμεσα μια από τις ομορφότερες φράσεις που έχω ακούσει *«Αν σκιστεί σε κομμάτια, θα είναι η σημαία μου μια μέρα.. οι νεκροί μας σηκώνοντας τα όπλα τους θα είναι ακόμη ικανοί να την υπερασπιστούν!»*. Ούτε θα ξεχάσω τα αφόρητα λόγια του Camilo Cienfuegos εκείνη την νύχτα, όταν, μερικά μέτρα μακριά, μπαζούκας και πολυβόλα Αμερικάνικης προέλευσης βρισκόμενα στα χέρια των αντεπαναστατών σημάδευαν στο σημείο που στεκόμασταν.

Ο Ομπάμα γεννήθηκε τον Αύγουστο του 1961, όπως ανέφερε ο ίδιος. Περισσότερο από μισός αιώνας πέρασε από τότε.

Ας παρατηρήσουμε, ωστόσο, πώς σκέφτεται σήμερα ο περικλεής επισκέπτης μας :

«Έχω έρθει εδώ για να θάψω τα τελευταία απομεινάρια του Ψυχρού Πολέμου που βρίσκονται στην Αμερική. Ήρθα εδώ για να απλώσω χέρι φιλίας στον Κουβανέζικο λαό,» ακολουθούμενος από ένα κατακλυσμό εννοιών εντελώς νέες σε εμάς:

«Και οι δύο πλευρές ζούμε σε ένα κόσμο αποικιοκρατούμενο από τους Ευρωπαίους,» συνέχισε ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, *«Η Κούβα, όπως και η Αμερική, χτίστηκε από σκλάβους που ήρθαν από την Αφρική. Όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες, ο Κουβανέζικος λαός μπορεί να ανιχνεύσει την κληρονομιά του σε σκλάβους αλλά και ιδιοκτήτες σκλάβων»*.

Οι αυτόχθονες πληθυσμοί δεν υπάρχουν καθόλου στο μυαλό του Ομπάμα. Ούτε αναφέρει ότι η επανάσταση απομάκρυνε τις φυλετικές διακρίσεις ή ότι οι μισθοί και οι συντάξεις θεσπίστηκαν από αυτήν πριν καν ο κύριος Ομπάμα γίνει 10 χρονών. Το μισητό, μπουρζουάδικο έθιμο της πρόσληψης δυνατών ανδρών με σκοπό την αποβολή μαύρων πολιτών από ψυχαγωγικά κέντρα απομακρύνθηκε από την Κουβανέζικη Επανάσταση -που θα καταγραφεί στην ιστορία για την μάχη απέναντι στο απαρτχάιντ που απελευθέρωσε την Ανγκόλα, βάζοντας τέλος στην παρουσία πυρηνικών όπλων σε μια ήπειρο με πάνω από ένα δισεκατομμύριο κατοίκους. Δεν ήταν αυτός ο σκοπός της αλληλεγγύης μας, αλλά κυρίως η βοήθεια στους λαούς της Ανγκόλας, της Μοζαμβίκης, της Μπισσάου Γουινέα και άλλων που βρίσκονταν υπό την φασιστική αποικιακή κυριαρχία της Πορτογαλίας.

Το 1961, ένα χρόνο και τρεις μήνες μετά τον θρίαμβο της Επανάστασης, μισθοφόροι με τεθωρακισμένα και πυροβολικό, υποστηριζόμενοι από αεροσκάφη, εκπαιδευμένοι και συνοδευόμενοι από πολεμικά πλοία και αεροπλανοφόρα, επιτέθηκαν αιφνιδιαστικά στην χώρα μας. Τίποτα δεν μπορεί να δικαιολογήσει αυτήν τη παράσπονδη επίθεση που κόστισε στην χώρα μας εκατοντάδες απώλειες, συμπεριλαμβανομένων θανάτων και τραυματισμών.

Όσο για την επαγγελματική αμερικάνικη επιθετική ταξιαρχία, δεν υπάρχει καμία απόδειξη ότι ήταν πιθανό να εκκενώσουν έστω και ένα μισθοφόρο. Τα αμερικάνικα αεροπλάνα μάχης παρουσιάστηκαν στις Ηνωμένες Πολιτείες σαν εξοπλισμός μιας ενδεχόμενης Κουβανέζικης εξέγερσης.

Η στρατιωτική εμπειρία και δύναμη αυτής της χώρας είναι πασίγνωστη. Στην Αφρική, πίστευαν ότι η επαναστατημένη Κούβα θα μπορούσε να βγει εύκολα εκτός μάχης. Η εισβολή μέσω της νότιας Ανγκόλας από ρατσιστικές μηχανοκίνητες ταξιαρχίες Βορειοαφρικάνων έφτασε κοντά στην Λουάντα, την πρωτεύουσα στο ανατολικό κομμάτι της χώρας. Εκεί ξεκίνησε ένας αγώνας που διήρκησε για 15

ολόκληρα χρόνια. Δεν θα μιλούσα καν για αυτό, αν δεν είχα το στοιχειώδες καθήκον να απαντήσω στην ομιλία του Ομπάμα στο μεγάλο θέατρο Alicia Alonso της Αβάνας.

Ούτε θα προσπαθήσω να δώσω λεπτομέρειες, μόνον θα δώσω έμφαση στο γεγονός ότι ένα ηρωικό κεφάλαιο στον αγώνα της απελευθέρωσης του ανθρώπου γράφτηκε εκεί. Κατά κάποιον τρόπο, ήλπιζα ότι η συμπεριφορά του Ομπάμα θα ήταν σωστή. Η ταπεινή καταγωγή και η φυσική ευφυΐα του ήταν εμφανείς. Ο Μαντέλα φυλακίστηκε για το ιδανικό της ζωής και μετατράπηκε σε γίγαντα του αγώνα για ανθρωπινή αξιοπρέπεια. Μια μέρα, ένα αντίγραφο ενός βιβλίου που αφηγούταν ένα κομμάτι της ζωής του Μαντέλα έπεσε στα χέρια μου, και - τι έκπληξη!- ο πρόλογος ήταν από τον Μπάρρακ Ομπάμα. Φυλλομέτρησα γρήγορα τις σελίδες. Το μικροσκοπικό μέγεθος του γραφικού χαρακτήρα του Μαντέλα να σημειώνει γεγονότα ήταν εξαιρετικό. Γνωρίζοντας άνδρες σαν αυτόν είχε πραγματική αξία.

Σχετικά με το επεισόδιο στην Νότιο Αφρική πρέπει να σημειώσω άλλη μια εμπειρία. Είχα πραγματική περιέργεια να μάθω πως οι Νοτιοαφρικανοί είχαν αποκτήσει πρόσβαση σε πυρηνικά όπλα. Είχα μόνο μια ακριβή πληροφορία, ότι δεν υπήρχαν περισσότερες από 10 ή 12 βόμβες. Μια αξιόπιστη πηγή ήταν ο καθηγητής και ερευνητής Piero Gleijeses, που είχε γράψει το κείμενο «*Αντικρουόμενες Αποστολές: Αβάνα, Ουάσιγκτον και Αφρική, 1959 - 1976*», ένα εξαιρετικό έργο. Ήξερα ότι αποτελούσε την πιο αξιόπιστη πηγή σε σχέση με ότι είχε συμβεί και του το είπα. Απάντησε ότι δεν είχε μιλήσει περαιτέρω για το ζήτημα καθώς στο κείμενο είχε απαντήσει σε ερωτήσεις του συντρόφου Jorge Risquet, ο οποίος υπήρξε Κουβανός πρέσβης και συνεργάτης στην Ανγκόλα, όντας πολύ καλός του φίλος. Εντόπισα τον Risquet. Έχοντας ήδη αναλάβει άλλα σημαντικά καθήκοντα τελείωνε μια σειρά από υποθέσεις που θα διαρκούσαν μερικές εβδομάδες ακόμη. Το έργο του συνέπιπτε με μια κοντινή επίσκεψη του Piero στην χώρα μας. Τον προειδοποίησα ότι ο Risquet ανέβαζε ταχύτητα και η υγεία του δεν ήταν καλά. Μερικές μέρες αργότερα ο φόβος μου έγινε πραγματικότητα. Η κατάσταση του επιδεινώθηκε και έφυγε από την ζωή. Όταν έφτασε ο Piero δεν μπορούσα να του προσφέρω τίποτα παρά υποσχέσεις, αλλά είχα ήδη λάβει πληροφορίες σχετικά με τα όπλα και την βοήθεια που είχε δεχθεί η ρατσιστική Νότια Αφρική από τον Reagan και το Ισραήλ.

Δεν ξέρω τι θα είχε να πει ο Ομπάμα για αυτή την ιστορία τώρα. Δεν είμαι σίγουρος για το τι γνώριζε και τι όχι, ωστόσο είναι απίθανο να μην γνώριζε τίποτα. Η ταπεινή μου άποψη είναι ότι σκέφτεται λογικά και δεν σκοπεύει αυτήν τη στιγμή να επεξεργαστεί θεωρίες σε σχέση με την Κουβανέζικη πολιτική.

Υπάρχει ένα σημαντικό ζήτημα:

Ο Ομπάμα έβγαλε ένα λόγο που χρησιμοποίησε «σιροπιασμένες» λέξεις για να εκφράσει τα εξής : «*Ήρθε η ώρα, τώρα, να ξεχάσουμε το παρελθόν, να το αφήσουμε πίσω, και να ατενίσουμε μαζί το μέλλον, ένα ελπιδοφόρο μέλλον. Δεν θα είναι εύκολο, θα υπάρξουν προκλήσεις και θα χρειαστεί να του δώσουμε χρόνο. Αλλά η παρουσία μου εδώ μου δίνει μεγαλύτερη ελπίδα στο τι μπορούμε να κάνουμε σαν φίλοι, σαν οικογένεια, σαν γείτονες, μαζί*»

Υποθέτω όλοι μας βρεθήκαμε στα πρόθυρα καρδιακής προσβολής ακούγοντας αυτά τα λόγια από τον πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών. Μετά από ένα αδίστακτο εμπάργκο που διήρκεσε σχεδόν 60 χρόνια, τι γίνεται με εκείνους που έχασαν την ζωή τους από στρατιωτικές επιθέσεις σε Κουβανέζικα πλοία και λιμάνια, σε αεροπλάνο γραμμής που ανατινάχτηκε στον αέρα, από τις στρατιωτικές εισβολές, από τις πολλαπλές πράξεις βίας και εξαναγκασμού;

Ας μην έχει κανείς ψευδαισθήσεις ότι ο λαός αυτής της αξιοπρεπούς και ανιδιοτελούς χώρας θα απαρνηθεί τη δόξα, τα δικαιώματα ή τον πνευματικό πλούτο που έχει κερδίσει με την ανάπτυξη της εκπαίδευσης, της επιστήμης και του πολιτισμού.

Επίσης, προειδοποιώ ότι με τις προσπάθειες και την ευφυΐα του λαού μας είμαστε ικανοί να παράγουμε την τροφή και τα υλικά αγαθά που χρειαζόμαστε. Δεν χρειαζόμαστε δώρα από την αυτοκρατορία. Οι

προσπάθειές μας θα είναι μέσα στα νόμιμα πλαίσια και ειρηνικές, γιατί η αφοσίωσή μας βρίσκεται στην ειρήνη και την αδελφосύνη ανάμεσα σε όλα τα ανθρώπινα όντα που ζουν πάνω σε αυτόν τον πλανήτη.

Fidel Castro Ruz

27 Μαρτίου, 2016

10:25 μ.μ.

Πηγή: **nfotruth.org**